

Det var som hugget i sten

Tvekade aldrig att ge sig in i hetluften

VÄSTERVIK

Engagerad, uttrycksfull och med en energi som gör att hon hinner mer än de flesta. Efter 30 år på Västerviks Stenhuggeri, varav drygt 15 år som ägare, är Elisabeth Ahlström väl insatt i branschen.

– Det som driver mig är de utvecklingsmöjligheter som finns, samt möten med människor.

Januari är en lugn månad för många företagare och butiker. Västerviks Stenhuggeri är inget undantag. Å andra sidan är det nu "allt annat" ska hinnas med, det som får stå åt sidan när arbetet blir som intensivast framåt vårkanten.

– Vi gör om på kontoret, det är därför det är kartonger och en väldig röra överallt, ursäktar sig Elisabeth Ahlström när hon möter upp i dörren. Vi förbereder också alla de beställningar som kommer snart, lär upp medarbetare på nya arbetsuppgifter och så ska vi installera en maskin.

Gillar maskiner

Elisabeth Ahlström har varit anställd på Västerviks Stenhuggeri sedan 1985. 1999 tog hon över företaget. Väl förtrogen med de flesta arbetsuppgifter var det ett naturligt steg att ta. Men det som är allra roligast, förutom kundkontakten, är maskinsidan som hon ser som intressant att utveckla.

– Jag skulle kunna hålla på med maskiner hela tiden. Köpa in, installera och se till att de fungerar i produktionen.

Hon ser sig själv som en praktiker, har alltid gillat att jobba med händerna och ständigt haft projekt på gång.

– Jag läste tvåårig ekonomisk linje på gymnasiet i Hultsfred och fortsatte läsa ekonomi i Linköping efter studenten. När jag sedan fick fast jobb på Electrolux i Västervik blev jag jätteglad. Men efter ett tag bestämde jag mig än-

Elisabeth Ahlström driver Västerviks Stenhuggeri sedan drygt 15 år tillbaka, en arbetsplats hon haft i 30 år. "Utvecklingen går hela tiden åt rätt håll och de tre senaste åren har det varit mycket positivt". Foto: Lena Dahlberg

då för att jag ville jobba med det jag var utbildad i.

” Jag tvekade inte. Allt hade varit en enda lång utbildning inför övertagandet.

för så i augusti 1985 sökte jag till stenhuggeriet, som då hette Nilsten, som redovisningsassistent.

In i hetluften

Nilsten var i slutet av 1980-talet Sveriges största stenhuggeri med 150 anställda i nio olika bolag, berättar Elisabeth Ahlström.

– Det drevs då av Gunnar Nilsson, som var tredje generationen. Hans farfar Karl, pappa Edvin och Karls bror John startade företaget Nilssons Stenhuggeri 1921.

– Jag kom in i hetluften direkt. Hon som skulle lära mig hade slutat, men

jag fick åka hem till henne privat för upplärning. Jag fick ta mycket ansvar från första början, till att börja med för den löpande bokföringen, senare löner. Så småningom började jag även med försäljning.

Köpte konkursbo

I början av 1990-talet tog Gunnar Nilssons son Anders Nilsson över företaget. I samma veva blev det byggkris, något som även drabbade stenhuggeriet.

– 1999 gick Nilsson & Söner i konkurs. Jag köpte konkursboet och startade Västerviks Stenhuggeri AB.

Var du aldrig tveksam till den satsningen?

– Jag hade en vecka på mig att ta beslutet, men tvekade egentligen inte. Tänkte att jag skulle ångra mig om jag inte ens försökte. Men visst, det var att gå från askan in i elden. Det var en stor fördel

att jag jobbat så länge i företaget.

– Det svåraste var att få tillbaka förtroendet från våra leverantörer. Men jag lyckades få rätsida på företaget. Något jag är stolt över.

Åt rätt håll

Under sju år drev Elisabeth Ahlström Västerviks Stenhuggeri tillsammans med en kompanjon, sedan 2006 äger hon det själv.

– Nu är vi nio anställda, efter att ha varit sex personer under många år. 1999 omsatte vi fyra miljoner kronor, 2014 sju miljoner. Det går hela tiden åt rätt håll och de senaste tre åren har utvecklingen varit mycket positiv.

– Jag äger även Enskede Gravvårdar, ett försäljningskontor vid Skogskyrkogården i Enskede. Det omsätter cirka tre miljoner kronor.

Västerviks Stenhuggeri gör bland annat gravstenar, hånkskivor, trappor och fasader i granit och gnejs.

– Gravstenarna görs av svensk granit. Det är också populärt med naturstenar, oftast väljer de anhängarna en själva.

Ett hantverk

Branschen går upp och ner och Elisabeth Ahlström säger att hon många gånger funderat över att ägna sig åt något helt annat.

– Jag har jobbat så himla mycket, men känner att jag inte är riktigt färdig ännu. Under mina 30 år i branschen har gravstens-tillverkningen minskat eftersom det blir fler och fler minneslunder. Men vi har istället ökat. Jag tror att många väljer det personliga mötet där kompetensen finns. Vi får mycket positiv respons från våra kunder.

– Jag vill sakta men säkert uppdatera maskinparken, men stenhuggeri handlar också fortfarande mycket om hantverk. Det finns en stor yrkesstolthet i den här branschen att vara rädd om.

Lena Dahlberg

Elisabeth Ahlström är intresserad av maskiner och uppdaterar maskinparken sakta men säkert. Här intill den nya polermaskinen.

Elisabeth Ahlström

Bor: hus i Ankarstrum

Familj: sambo med Rolf, barnen Andreas, 22 och Beatrice, 20

Husdjur: tre katter

Gör: driver Västerviks Stenhuggeri AB sedan 1999 samt Enskede Gravvårdar AB sedan 2005

Intressen: hälsa och sport, har bland annat cyklat Vätternrundan, sprungit Lidingöloppet, åkt Vasaloppet och simmat Vansbrosimmet. Har gjort två Tjejklassiker och två Halvklassiker. "Idrotten har varit min säkerhetsventil".

Vill bli bättre på: att nätverka

Om jag vann tio miljoner: skulle investera i företaget, renovera huset och resa mer

Ett beslut som skulle förändra för mig som företagare: Västervik borde ha en högskola – det skulle lyfta hela kommunen